

PROPOSTA D'ACTIVITATS DE PRODUCCIÓ DE SONS ANGLESES PER A ESTUDIANTS CATALANS

Iruka Ochi Vinaixa

Escola Thau Barcelona

iruka.ochi@gmail.com

Resum

Molts estudiants d'anglès com a llengua estrangera tenen dificultats a l'hora de produir i pronunciar certs sons. A més a més, l'ensenyament de la pronunciació a les aules d'anglès no és gaire efectiva per la falta de formació del professorat en aquest sentit i de materials adients. Per això, en aquest estudi s'elabora una sèrie d'activitats per a la producció i la millora de la pronunciació d'alguns dels sons que costen més als estudiants catalans, com ara /p/, /t/, /k/, /r/ i /h/, per poder treballar-los amb els alumnes de Primària de forma amena, motivadora i significativa.

Paraules clau: Pronunciació, Fonètica, Anglès com a llengua estrangera, Activitats de pronunciació, Educació Primària

Resumen

Muchos estudiantes de inglés como lengua extranjera tienen dificultades a la hora de producir y pronunciar ciertos sonidos. Además, la enseñanza de la pronunciación en las aulas de inglés no es muy efectiva por la falta de formación del profesorado en este sentido y de materiales pertinentes. Por eso, en este estudio se elabora una serie de actividades para la producción y la mejora de la pronunciación de algunos de los sonidos que les cuestan más a los estudiantes catalanes, como /p/, /t/, /k/, /r/ i /h/, para trabajarlos con los alumnos de Primaria de forma amena, motivadora y significativa.

Palabras clave: Pronunciación, Fonética, Inglés como lengua extranjera, Actividades de pronunciación, Educación Primaria

Abstract

Today many students of English as a foreign language find many difficulties in order to produce and pronounce certain sounds. Moreover, the EFL classroom lacks teaching of pronunciation because of the lack of teacher training and good materials. This study has created a series of activities to improve the pronunciation of some sounds that are more difficult to Catalan student, such as / p /, / t /, / k /, / r / and / h /, in order to be able to teach them in Primary school in a more pleasant, motivating and meaningful way.

Keywords: *Pronunciation, Phonetics, English as a Foreign Language, Pronunciation activities, Primary Education*

1. JUSTIFICACIÓ

Arribar a pronunciar bé certs sons en anglès pot ser molt difícil per als estudiants catalans. Alguns dels sons anglesos tenen una duració o un lloc d'articulació diferents i això és una de les causes principals dels problemes de pronunciació. Per ser capaç de parlar en anglès calen diferents coneixements, com ara dominar el vocabulari, la gramàtica, la pragmàtica, etc. Però, a més, per tenir una bona competència comunicativa, una de les habilitats més importants és la de saber pronunciar, ja que sense aquesta és possible que totes les altres no serveixin per a res (Nair et al. 2004).

Encara en l'actualitat la pronunciació no és un àrea primordial ni en el currículum d'anglès d'Educació Primària ni en les aules. L'ensenyament de llengües estrangeres - LE- a les escoles se centra en l'aprenentatge del vocabulari i de la gramàtica i, a més a més, es basa en la memorització de termes i estructures aïllades, generalment llegides i/o escrites en comptes de ser escoltades o reproduïdes oralment. Segons Casamiglia i Tusón (1999), val la pena destacar que “el text escrit ha constituït en la nostra cultura el model de representació del coneixement”. Per aquesta raó, la creença que l'aprenentatge de l'escrit és més important que el de l'oral està molt arrelada.

“El sistema de creences, representacions i sabers (CRS) de cada professor condiciona la seva activitat pedagògica” (Gil et al., 2012) i una de les creences més generalitzades és que els nens més petits són com esponges i, per tant, aprenen les llengües amb més facilitat. De tota manera, no és tan sols la seva bona disposició a aprendre nous sons o noves estructures l'única cosa que compta, sinó que la quantitat i la qualitat de l'exposició a la llengua són els factors que clarament marcaran la diferència en el seu aprenentatge de la llengua estrangera. Com diu Muñoz et. al (2002) en el seu article sobre els efectes de l'edat en l'adquisició d'una LE, seria una irresponsabilitat deixar tota la càrrega de l'aprenentatge de l'idioma a una suposada capacitat dels nens petits, que són com esponges, ja que una esponja sense aigua no pot absorbir gaire.

Tanmateix, entenem com a competència comunicativa “el conjunt de sabers, habilitats i recursos que cada individu posa en joc per tal de relacionar-se amb els altres, per comunicar-se” (Cantero, 1994). Així doncs, si el que volem aconseguir a les escoles és que els nostres alumnes adquireixin una bona competència comunicativa, no anem gaire ben encaminats, ja que sabers sí que n'aprendran molts, però tindran una gran mancança d'habilitats i estratègies per poder-se comunicar oralment amb efectivitat i intel·ligibilitat.

Altrament, el que destaca Cantero (1994) és que els docents no saben com integrar l'ensenyament de la pronunciació en l'enfocament comunicatiu. Seguint amb la mateixa idea, Derwing i Munro (2005) assenyalen que la conseqüència que la pronunciació hagi quedat tan marginada en l'ensenyament de llengües estrangeres és que molts professors no tenen cap preparació formal per ensenyar-la. Segons Cantero (2003), ens referim a la pronunciació com l'ensenyança d'estratègies que permetin formular adequadament i entendre un discurs oral, genuí i espontani en el seu conjunt. A partir d'aquesta definició, cap professor d'anglès podria ensenyar a pronunciar de forma efectiva, ja que normalment no es té ni la formació ni la confiança necessària per fer-ho.

En conseqüència, l'objectiu d'aquest treball és fer una breu revisió de l'ensenyament de la pronunciació en una LE fins a l'actualitat i crear una proposta didàctica per a

estudiants catalans d'anglès de Primària, per tal de veure si aquests petits exercicis de consciència fonològica i pronunciació ajudarien a millorar la seva competència comunicativa en un futur.

2. MARC TEÒRIC

2.1. L'ensenyament de la pronunciació de la LE fins a l'actualitat

Per tal de poder ensenyar pronunciació als nostres alumnes, hauríem d'estar prèviament assessorats de com fer-ho. Molts mestres i professors es queixen i no ensenyen pronunciació a les seves aules perquè se senten insegurs al no tenir la formació necessària per fer-ho. Usó (2008) cita a Derwing i Munro (2005) que assenyalen la importància que els instructors tinguin oportunitats per aprendre sobre pedagogia de la pronunciació i que aquesta estigui avalada pels resultats en la investigació, com passa en altres aspectes de l'ensenyament de LE que sí que reben una major atenció, com també la reben en els cursos de formació per a professors i en els materials.

La primera cosa que els mestres o professors de LE haurien de saber distingir és la diferència entre els termes “fonètica” i “pronunciació”, així com entre “accent nadiu” i “intel·ligibilitat”. Per començar, la fonètica i la pronunciació estan molt relacionades i és per això que, al llarg de la història de la didàctica de la llengua, s'han confós en moltes ocasions” (Usó, 2008).

Així doncs, entenem com a pronunciació “la producció i la percepció de sons, accents i entonacions” (Seidlhofer, 2001 c.p. Usó, 2008). També la podem entendre, com diu Cantero (1998) (c.p. Usó 2008), com la materialització de la llengua oral. En aquest últim cas, inclou tant la producció com la percepció, i és per això que és tant important per a l'èxit de la comunicació. Per a Cantero, ensenyar la pronunciació significa mostrar les estratègies que permetin formular adequadament i entendre un discurs oral en la seva totalitat. La fonètica, per altra banda, és una ciència interdisciplinària que estudia els sons que intervenen en la comunicació humana. Tendeix a ocupar-se especialment dels sons aïllats i en contacte, desatenent en general la parla en conjunt i, contràriament a la pronunciació, es recolza en la escriptura (Cantero, 2003).

Tanmateix, a fi d'ensenyar estratègies que permetin formular adequadament un discurs oral, cal ensenyar prèviament certs aspectes fònics que poden resultar necessaris per fer que els alumnes puguin ser conscients de les seves dificultats fòniques particulars, superar aquestes dificultats i desenvolupar la seva auto-confiança (Cortés, 2009).

És per això que aquest treball està adreçat a crear activitats que puguin ajudar a corregir els errors sistemàtics i generalitzats que es detecten a les classes d'anglès com a LE a Primària. Jongman i Wade (2007) (c.p. Aliaga i Mora, 2009) han demostrat que “la formació fonètica amb una variabilitat mínima, centrant-se en prototips fonètics, pot ser més eficaç en l'adquisició de sons difícils. Aquests autors suggereixen que els mètodes d'entrenament fonètic s'haurien d'adaptar als contrastos específics dels sons de la LE per ser adquirits pels alumnes, ja que l'eficàcia del tractament també dependrà en gran mesura de la naturalesa de la interacció entre el sistema fonètic de la LE i de la L1 d'aquests.

2.2. Situació de la pronunciació en l'ensenyament comunicatiu de la LE

Durant anys la importància que es donava a l'ensenyament de llengües estrangeres ha variat pel que fa a la pronunciació. L'èmfasi amb aquesta ha passat de centrar-se en mètodes de traducció i gramàtica, passant per l'audiolingüisme, que emfatitzava la necessitat d'adquirir un accent nadiu, a l'oblit absolut -anys 70 i 80- (Usó i Cantero, 2014). Tanmateix, a partir dels anys 90 la pronunciació sembla que hagi recuperat en part la seva importància al adoptar-se una visió més comunicativa de l'ensenyament i focalitzar en la comunicació oral. L'objectiu aquí serà la intel·ligibilitat en LE i no l'accent nadiu, considerat aquest com un objectiu poc realista i innecessari per a la majoria dels aprenents d'una LE (Jenkins 2000 i 2002) (c.p. Usó i Cantero 2014).

Per altra banda, estudis de creences sobre l'ensenyament de la pronunciació de professors de E/LE (Usó i Cantero, 2014), constaten que els professors tenen una gran preocupació pel seu paper en el procés d'ensenyament/aprenentatge i sobre la correcció com a eina metodològica. Entenem per creences "l'assimilació inconscient dels elements culturals presents en el nostre entorn, com podrien ser els missatges implícits d'un programa televisiu, un anunci publicitari, la lletra d'una cançó o el que hem sentit dir a la gent, entre d'altres. Aquest procés d'assimilació es produeix sovint a través d'experiències viscudes per un mateix..." (Torras et al., 1999).

Podem sobreentendre que hi ha una inseguretats per part del professorat a l'hora d'ensenyar aquesta habilitat lingüística i això intervindria de forma negativa en el procés d'ensenyament/aprenentatge, ja que segurament serà inexistent o es treballarà malament i de forma inconsistent.

Fraser (2012) (c.p. Nair et al., 2004) cita unes quantes frases de mestres d'anglès com a LE que expliquen perquè no donen prioritats a l'ensenyament de la pronunciació:

- La pronunciació és un talent i no es pot ensenyar.
- Als alumnes no els agrada parlar en veu alta a classe.
- La correcció és intrusiva.
- No hi ha prou temps per dedicar-s'hi.
- Els professors no sabem com ensenyar pronunciació.

Tenint en compte aquestes creences dels docents, podem observar que hi ha una gran desconexió pel que fa a la pronunciació i al seu ensenyament i que la metodologia que es fa servir a les aules per ensenyar-la no és prou atractiva com perquè els estudiants tinguin la iniciativa de parlar o involucrar-se oralment en la llengua estrangera amb la resta de la classe o amb el professor.

Nair et al. (2004) destaca la idea que els dissenyadors del currículum s'haurien de preocupar més per les característiques suprasegmentals de la pronunciació (l'accent, el ritme i l'entonació). Altres autors com Usó i Cantero (2014) constaten en els seus estudis que existeix també aquesta mancança en la majoria de llibres de text per aprendre llengües estrangeres.

2.3. Nous plantejaments i directrius en l'ensenyament de la pronunciació de la LE

La mala pronunciació dels sons en una LE és una de les causes que portaria a l'incapacitat de comunicació o a la interpretació incorrecta en les interaccions entre persones natives i estrangeres. Ja se sap que adquirir un accent nadiu en un context de llengua estrangera és una tasca molt difícil. De tota manera, és cert que en l'actualitat

aquest no és l'objectiu de l'aprenentatge d'una LE, sinó la intel·ligibilitat, com ja hem comentat abans.

Malgrat això, creiem que s'haurien d'establir nous plantejaments sobre l'ensenyament de la pronunciació basats en l'auto-observació de la producció de sons per tal de localitzar aquells més problemàtics i saber amb quins s'haurien de centrar els docents per a la correcció. En aquesta línia, Simon et al. (2015) fan una proposta d'estratègies per a alumnes de primer any de Traducció i interpretació per millorar la seva pronunciació. Proposen crear laboratoris de lingüística perquè els alumnes puguin escoltar i reproduir diàlegs de persones natives mentre graven les seves veus i poder després analitzar quins són els errors que produeixen amb més regularitat, referents a la pronunciació de sons, ritme, accent i entonació.

A més a més, és molt important tenir coneixements bàsics de fonètica per reconèixer els punts d'articulació dels sons que són més diferents a la nostra llengua de referència i, així, ser conscients de si posem la mandíbula, els llavis i la llengua en la posició correcta i si fem servir el flux d'aire de forma adient.

Mirza (2015) parla d'unes estratègies d'aprenentatge de la pronunciació (PLS) elaborades per Oxford (1990) que es poden dividir en dos grups: estratègies directes i indirectes. Les estratègies directes se centren en memoritzar paraules de forma auditiva en comptes de visualitzar les representacions dels sons per escrit. Es tracta de repetir el que diu el mestre i parlar de les estratègies de compensació, que ajuden a que els músculs facials s'acostumin a moure's de formes que no ho fan normalment per adaptar-los a les formes d'articulació de la LE i acostar-se més a la pronunciació adequada dels sons de la llengua meta. Pel que fa a les estratègies indirectes, aquestes s'assemblen a les de Simon et al. (2015), les quals depenen de l'autoanàlisi de la pronunciació i la pràctica amb altres estudiants, tot corregint errors de pronunciació els uns amb els altres.

En aquest article ens centrarem en l'elaboració d'estratègies per a la producció d'alguns sons que costen més als alumnes catalans, ja que la immensa majoria d'activitats que apareixen als manuals de LE està orientada a la gramàtica i al lèxic i no pas a la pronunciació, i molt menys a la producció de sons.

3. PROPOSTA DIDÀCTICA

3.1. Introducció

D'acord amb el que diu de Flege (1995), els parlants fem servir sons similars a la nostra L1 a l'hora de pronunciar sons en la LE. Quan no hi ha prou diferència entre el so de la L1 i la LE no creem cap nova categoria fonètica per aquest sinó que fem una aproximació fent servir els sons que ja posseïm en la pròpia llengua de referència, per això la pronunciació en la llengua estrangera no és la correcta.

A partir d'aquí, l'objectiu d'aquesta proposta didàctica és el de desenvolupar certes tasques de pronunciació adreçades als alumnes catalans de Primària per a la producció i millora de la seva pronunciació en anglès. Ens centrarem en els parells mínims de les vocals /e/-/æ/ i /i/-/i:/. També s'elaboraran estratègies per a la pronunciació dels següents sons consonàntics: /h/, /r/, /p/, /t/ i /k/. Hem decidit treballar amb aquests sons, ja que resulten ser alguns dels més difícils de pronunciar per als estudiants catalans

d'anglès, donat que els tenen en la seva llengua materna però amb una realització diferent.

La raó per la qual ens hem centrat en aquests sons és perquè segons Flege, com més semblant sigui el fonema de la LE al de la L1, més difícil serà veure'n les diferències. Els estudiants de LE obtenen la mateixa representació de dos sons similars entre la L1 i la L2 i, com a conseqüència, la pronunciació no és acurada, ja que la seva estratègia de pronunciació és simplement fer els sons de la L1 pels sons de la LE.

A mesura que ens anem fent grans, anem refinant les categories de sons de la nostra L1 i, així, la capacitat de crear noves categories de sons es converteix en una tasca més difícil perquè aquests nous sons tendeixen a passar pel filtre de les categories de sons de la nostra llengua de referència.

Per aquest motiu, aquest treball de proposta didàctica es realitzarà per als alumnes de Primària, els quals encara tenen flexibilitat per percebre sons que no encaixen dins les categories de la L1 i seran capaços de reproduir-los amb més facilitat.

Pel que fa a la tria de sons, hem triat les consonants /p/, /t/, /k/ ja que la durada de la VOT (*Voice Onset Time*) és diferent a la d'aquests sons en català. Entenem VOT com la durada del període de temps entre l'alliberament d'un so oclusiu i el començament de la vibració de les cordes vocals. Així doncs, donat que la diferència entre aquests sons catalans i els anglesos és molt lleu, moltes vegades aquesta resulta imperceptible per als estudiants i, per això, la pronunciació que fan s'assembla més als sons catalans que als anglesos.

Aquests sons consonàntics en anglès són aspirats davant les síl·labes tòniques. Per exemple en “*pine*”, “*take*” o “*kick*”. En canvi, en català no ho són i això esdevé un factor de diferència a l'hora de pronunciar. Només si el mestre ajuda a crear consciència d'aquesta diferència als seus estudiants, aquests podran crear una nova categoria per a aquests sons i pronunciar-los amb la pronunciació anglesa.

Altrament, els sons vocàlics també tenen formes d'articulació diferents entre una llengua i l'altra. El sistema vocàlic del català és més tens que l'anglès. Posseeix vocals curtes i vocals llargues que comencen a vibrar lentament però que acaben bruscament. En canvi, a l'anglès, la vibració de les cordes vocals comença de forma abrupta, però descendeix lentament. És per això que també hem triat treballar els parells mínims /e/-/æ/ i /i/-/i:/. ja que generalment els estudiants no solen distingir-los per la seva similitud amb els sons del català.

3.2. Activitats

A continuació presentem les tècniques de producció dels sons anglesos /p/, /t/, /k/ a l'inici de paraula o abans d'una síl·laba tònica, els sons /h/ i /r/ i els parells mínims /e/-/æ/ i /i/-/i:/. Per exemplificar tots els punts d'articulació d'aquests sons en anglès, acompanyarem totes les tècniques amb una imatge que il·lustra quins són aquests punts i com es diuen (Imatge nº1, en Annexos).

Tissue technique: agafarem un mocador de paper amb les dues mans per cada punta i el col·locarem davant de la boca. Un cop al lloc, direm la paraula “*patata*” en català, per comprovar que, al dir-la, el mocador no es mou. Contràriament, quan diguem “*potatoe*” en anglès, el mocador sí que s'haurà de moure, ja que el so /p/ en anglès deixa anar molt més aire que en català al ser pronunciat. Farem servir el mateix exercici amb els sons /t/

i /k/ i ho comprovarem amb les paraules “tomàquet” / “tomatoe” per al so /t/, i “cotxe” / “car” per al so /k/. Per tal de pronunciar bé aquests sons haurem de contenir l'aire per després deixar-lo anar, de forma que hi hagi una “explosió d'aire”.

Mirror/glass technique: per tal de pronunciar el so /h/ portarem els estudiants davant d'un mirall, potser als lavabos de l'escola o davant els vidres de les finestres de la classe. Un cop allà, els demanarem que treguin aire calent per la boca per tal d'entelar el vidre, com si fora fes molt fred. Un cop aconseguit, els direm que intentin dir “hola” en català, i que comprovin si el vidre s'entela o no. La resposta serà que no. Després els demanarem que diguin “hello” en anglès, llavors el vidre sí que s'hauria d'entelar. Això ocorrerà sempre al pronunciar en anglès les paraules amb el so /h/ a l'inici de paraula. Es pot anar intentant fins que els surti i s'adonin com han de col·locar la boca i com ha de sortir l'aire per tal d'adequar el so a la pronúncia anglesa. A més a més, podem practicar amb altres parells mínims com ara “harm/arm”, “heat/eat” i “hill/ill” per veure quan s'entela el vidre i quan no. Es pot explicar també l'exemple dels francesos que no pronuncien el so /h/ a l'inici de paraula i que això crea molta confusió a l'hora d'entendre'ls. Un altre exemple que ajudarà a adonar-se de la diferència d'aquest so en anglès és fer-los pronunciar la paraula “jamón” en castellà i fer-los després exagerar el so /h/ de l'anglès com si tingués el so /j/ de “jamón” per acabar dient, per exemple, /jelou/.

Barking dog technique: a l'hora d'ensenyar el so /r/ preguntarem als alumnes si saben bordar com si fossin gossos. Quan comencin a fer el so que fan els gossos, els demanarem que es fixin en la posició que té la llengua quan fan el so, una posició ben diferent a la /r/ catalana en posició inicial de paraula, ja que la llengua no toca al paladar. Un cop fet això, intentarem pronunciar d'aquesta manera la paraula “red” i després la frase “Rudolph the red nosed reindeer” per complicar-ho una mica més i veure si són capaços de mantenir la posició de la llengua per al so /r/ encara que hi hagi altres paraules entremig. També podem comentar que en accent Britànic el so /r/ al final de la paraula no sona, però en altres accents, com ara l'anglès americà o l'escocès que tenen accent Rhotic, sí que sona al final de paraula. Intentar imitar l'accent americà del so /r/ a final de paraula amb les paraules “brother”, “rubber” o “water”, per exemple, és una bona manera de seguir practicant aquest so.

Memory game: per tal de treballar els parells mínims vocàlics que hem dit, començarem situant els alumnes davant d'un mirall per tal que puguin veure quins moviments articuladoris fan les seves boques. Explicarem que hi ha vocals que són més obertes i vocals que són més tancades, tot mostrant-los la imatge nº 2 de l'apartat d'Annexos.

Després barrejarem unes targetes que haurem fet prèviament amb una paraula que contingui aquest so i la foto corresponent, es col·locaran totes cap avall, seguint un ordre (files) i començarà un/a jugador/a destapant-ne dues. Si són parella perquè són dos parells mínims, el jugador se les podrà quedar. Cada vegada que es destapen les targetes caldrà dir en veu alta el nom de la imatge, intentant pronunciar-ho adequadament. En cas de dubte si és parella o no, és podrà demanar ajuda als altres jugadors o al mestre. A més a més, el/la jugador/a que aconsegueixi una parella, podrà tornar a destapar-ne dues més. L'objectiu és anar aprenent a diferenciar els parells mínims treballats a mida que es va jugant.

Els parells mínims que es faran servir per al joc del *Memory* seran els següents:

/e/	/æ/	/ɪ/	/i:/
<i>gem</i>	<i>jam</i>	<i>ship</i>	<i>sheep</i>
<i>men</i>	<i>man</i>	<i>shit</i>	<i>sheet</i>
<i>bed</i>	<i>bad</i>	<i>beach</i>	<i>bitch</i>
dead	dad	<i>chick</i>	<i>cheek</i>

Figura 1. Parells mínims per al joc “memory”.

Es poden trobar les targetes per al joc del *Memory* a la Taula nº 3 dels Annexos.

4. CONSIDERACIONS FINALS I FUTURES INVESTIGACIONS

Per comprovar la funcionalitat de les tècniques de producció dels sons anglesos treballats aquí, en una segona part d'aquest treball voldríem treballar amb diversos grups de nens i nenes d'Educació Primària. La tasca consistiria en gravar els estudiants durant la producció d'un llistat de paraules que continguin aquests sons i fer-ho abans i després d'haver explicat i practicat aquestes activitats de pronunciació. Després, els tornaríem a gravar en una setmana i en un mes més de termini, per veure si l'evolució i la millora perdura. Per comprovar la millora de la seva pronunciació, hauríem d'analitzar les seves produccions orals amb el programa PRAAT d'anàlisi científic de la parla i, més endavant, potser fer servir el mètode ANOVA per comparar la mitjana dels resultats entre els diferents grups.

5. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

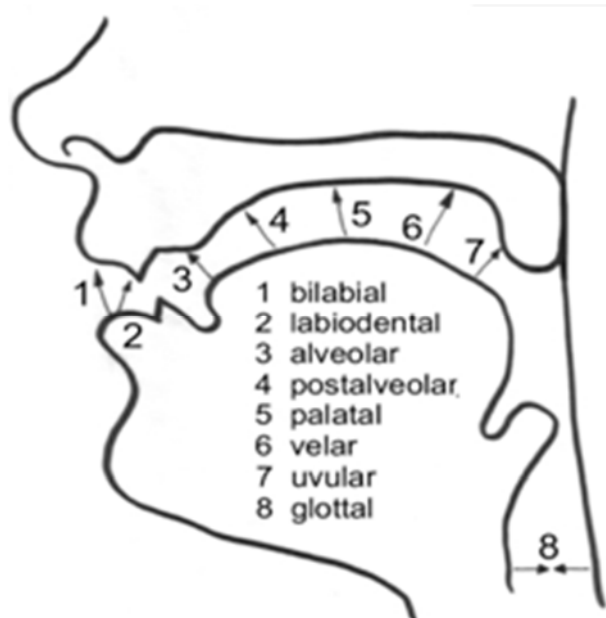
- Atli, I., i Bergil, A. S. (2012): “The Effect of Pronunciation Instruction on Students' Overall Speaking Skills.” *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 46, 3665–3671. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2012.06.124>
- Aliaga, C. i Mora, J. (2009): “Assessing the effects of phonetic training on L2 sound perception and production.” *Recent Research in Second Language Phonetics/Phonology: Perception and Production*, 2-31.
- Cortés, M. (2009): “De la fonología a la enseñanza de la pronunciación mediante juegos”. *II Jornadas de Formación de Profesores de ELE: Estrategias de enseñanza y aprendizaje del español en China*, 1-18.
- Gil, M., i Bigas, M. (2012): *Influencia de las creencias de las docentes en el proceso de alfabetización inicial*. Departament de didàctica de la llengua i la literatura i de les ciències socials. Universitat Autònoma de Barcelona.

- Lunin, M. i Minaeva, L. (2015): "Translated Subtitles Language Learning Method: A New Practical Approach to Teaching English". *Procedia - Social and Behavioral Sciences*. Vol. 199. 268-275
- Mackay, I., Flege, J., Piske, T. i Schirru, C. (2001): "Category restructuring during second-language speech acquisition". *Acoustical Society of America*.
- Mirza, H. S. (2015): "ESL and EFL Learners Improve Differently in Pronunciation: The Case of Lebanon". *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 199, 486–495. <http://doi.org/10.1016/j.sbspro.2015.07.536>
- Mott, B. (2010): *English phonetics and phonology for Spanish speakers*. Universitat de Barcelona.
- Nair, Ramesh, K., i Rajasegaran Mello, Geraldine, G. De. (2004): "Rethinking the teaching of pronunciation in the ESL classroom". *The English Teacher* Vol. XXXV: 27 - 40, 27(1999), 27–40.
- Şimon, S., Kilyeni, A., i Suci, L. (2015): "Strategies for Improving the English Pronunciation of the 1st Year "Translation-interpreting" Students". *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 191, 2157–2160.
- Torras, M. R., Tragant, E., i García, L. (1999): *Les creences populars en torn de l'aprenentatge d'una llengua (anglès) abans dels vuit anys*. ICE, Universitat de Barcelona.
- Usó, L. (2008): "La enseñanza de la pronunciación en LE: algunas consideraciones a tener en cuenta", *Phonica*, 4, 104–130.
- Usó, L. i Cantero, F. J. (2014): "Algunas creencias de profesores de E/LE sobre pronunciación", en Yolanda Congosto et al. (eds.) *Fonética Experimental, Educación Superior e Investigación, Vol. II, Adquisición y aprendizaje de lenguas/ español como lengua extranjera*. Madrid: Arco-libros, 295–311.
- Usó, L. (2009): "Creencias de los profesores en formación sobre la enseñanza de la pronunciación del Español". *Marcoele, Revista de Didáctica Español Lengua Extranjera*, 8, 1–32.

5. ANNEXOS

Imatge n° 1

Imatge n° 2

<p>Sistema vocàlic anglès</p>	<p>Sistema vocàlic català</p>

Imatge n° 3

SHEEP	SHIP
	
SHEET	SHIT
	
BEACH	BITCH
	
CHEEK	CHICK
	

<p>JAM</p>	<p>GEM</p>
	
<p>MAN</p>	<p>MEN</p>
	
<p>BAD</p>	<p>BED</p>
	
<p>DAD</p>	<p>DEAD</p>
